

ЗВІТ

Про пішохідний туристичний похід другої категорії
складності по Українським Карпатам, виконаного
з 1 по 13 серпня 2007 року

Маршрутна книжка 20\ II піш.

Керівник групи – Черненко А.А.

Адреса: м. Вінниця вул. Ленських подій 48/40

Зам керівника – Почтовенко В.В.

Адреса: м. Вінниця вул. Кармелюка 43/6

Директор Фізико-математичної гімназії №17

Сапіга В.С.

Маршрутно-класифікаційна комісія розглянула звіт та рахує, що похід може бути зарахований усім учасникам та керівнику. Маршрут має другу категорію складності.

Голова МКК

Самелюк В.Ф.

АНОТАЦІЯ

Похід був виконаний як залікова робота спортивного клубу “МАРС”.

Цілі походу:

1. Виконання нормативів пішохідного походу другої категорії складності.
2. Ознайомлення з традиціями, історією, культурою, архітектурою та особливостями Українських Карпат.
3. Проведення тренування із орієнтування у гірській місцевості.
4. Покращення фізичної підготовки учасників походу.

Звіт підготували: Почтовенко В.В. – заступник

Почтовенко Г.В. – завгосп

Качорак М.В. – літописець

З М І С Т

Довідкові дані про похід	4
Список групи	6
Графік походу	18
Графік перепаду висот	19
Дані про район походу	20
Туристична характеристика	22
Технічний опис маршруту	24
Утотоження, рекомендації, висновки походу	79
Рекомендації про можливе покращення маршруту	79

ДОВІДКОВІ ДАНІ ПРО ПОХІД

1. Детальна нитка маршруту:

М. Ясиня – с. Чорна Тиса – г. Братківська (1788м) – г. Дурня (1709м) – г. Пантир (1213,3м) – пер. Легіонів (1106м) – хр. Тавпіширка – радіальний вихід г. Сивуля (1818м) – р. Великий Шавник – р. Лімниця – пер. Руський – хр. Дарів – г. Попада (1740м) – г. Верх Чорної Ріки (1269м) – р. Ростока – оз. Синевір.

2. Протяжність:

Активна частина – 172 км.

Переїзди автотранспортом – м. Вінниця – м. Ясиня

– оз. Синевір – с. Келичин

– с. Келичин – м. Вінниця

3. Протяжність в днях:

Активна частина – 9 днів

Півдньовка – 2 дні

Дньовки – 2 дні

Переїзди – 1 день

4. Запасні варіанти маршруту при несприятливих метеоумовах:

а) с. Чорна Тиса – пер. Околе – пер. Легіонів;

б) пер. Легіонів – р. Пляйська – стовпчик №25;

в) р. Лімниця – пер. Руський – с. Комсомольське – с. Колочава – с. Синевір.

5. Аварійні виходи:

- а) м. Ясиня – ділянка г. Братківська – г. Дурня;
- б) с. Бистриця – ділянка г. Дурня – пер. Легіонів;
- в) с. Осмолода – басейн р. Лімниця;
- г) с. Комсомольск – г. Попадя.

СПИСОК ГРУПИ

Почтовенко Віктор Володимирович

Рік народження: 1988

Обов'язки: заступник

Місце навчання: ВНТУ

Туристська підготовка: участь III категорії Карпати

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Кармелюка 43/6

Почтовенко Геннадій Володимирович

Рік народження: 1993

Обов'язки: завгосп

Місце навчання: СЗОШ №13

Туристська підготовка: участь I категорії Карпати

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Кармелюка 43/6

Качорак Марина Володимирівна

Рік народження: 1989

Обов'язки: літописець

Місце навчання: МАУП у м.Київ

Туристська підготовка: участь I категорії Карпати

Місце проживання: м. Київ, проспект Свободи 286/65

Пухнюк Оксана Василівна

Рік народження: 1977

Обов'язки: метеоролог

Місце роботи: ПП "Авіцена"

Туристська підготовка: участь I категорії Карпати

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Костянтиновича 37/2

Черненко Андрій Анатолійович

Рік народження: 1981

Обов'язки: керівник

Місце роботи: ІВП "ІнноВінн"

Туристська підготовка: керівництво I категорії, участь II категорії Карпати

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Ленських подій 48/40

Макарчик Тетяна Віталіївна

Рік народження: 1978

Обов'язки: фотограф

Місце роботи: дитсад “Дорес”

Туристська підготовка: ПВД Поділля

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Фелікса Кона 11/133

Конівець Дмитро Андрійович

Рік народження: 1990

Обов'язки: реммайстер

Місце навчання: ЗОШ №30

Туристська підготовка: ПВД Поділля

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Червоноармійська 41/24

Волощук Олександр Сергійович

Рік народження: 1987

Обов'язки: лікар

Місце навчання: ВНМУ

Туристська підготовка: ПВД Поділля

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Дачна 9а/7

Яковенко Іларіон Юрійович

Рік народження: 1987

Обов'язки: заступник лікаря

Місце навчання: ВНМУ

Туристська підготовка: участь II категорії Карпати

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Л. Толстого 19/7

Катеринчак Ігор Андрійович

Рік народження: 1988

Обов'язки: скарбник

Місце навчання: ВНТУ

Туристська підготовка: участь I категорії Карпати

Місце проживання: Вінницька обл., Могилів-Подільський р-н, с. Юрківці

Шеліховський Роман Віталійович

Рік народження: 1990

Обов'язки: орієнтувальник

Місце навчання: ФМГ №17

Туристська підготовка: участь II категорії Карпати

Місце проживання: м. Вінниця, вул. Пирогова 115а/9

Гурський Андрій Петрович

Рік народження: 1984

Обов'язки: учасник

Місце роботи: ВНТУ

Туристська підготовка: участь I категорії Карпати

Місце проживання: м.Вінниця, вул.І.Бевзи 36/206

Г Р А Ф І К П О Х О Д У

ДАТА	ДЕНЬ ПОХОДУ	ВІДРІЗОК ШЛЯХУ	ХАРАКТЕР РУХУ	КМ.
1.08.07	—	м.Вінниця – м.Ясиня	автобусом	—
1.08.07	1	м.Ясиня – с.Чорна Тиса– р.Чорна Тиса	по тротуару населених пунктів, по лісній грунтовій дорозі	20
2.08.07	2	гуртожиток лісорубів – ур. Левковець	лісова дорога	22
3.08.07	3	г. Братківська – г.Дурня	лугова рослинність, стланник, лісова стежка	23
4.08.07	4	г.Пантир – пер.Легіонів півдньовка	лісова стежка по водороздільному хребту	10
5.08.07	5	півдньовка хр. Тавпіширка	лісова стежка, гірська стежка	12
6.08.07	6	ур. Пекло – рад. вих. на г.Сивуля – г. Кінець Горгану	Лісова стежка, гірська стежка, кам'янисті схили	20
7.08.07	7	р.В.Шавник – р.Ростока	лісова стежка, по руслу річки	20
8.08.07	8	пер.Руський – хр.Дарів – г.Попада	лісова стежка, лугова рослинність, стланник, кам'янисті схили, лісова стежка	20
9.08.07	9	г.Верх Чорної Ріки – ст.№15 – р.Ростока – р.Теребля	лісова стежка по водороздільному хребту, лісова ґрунтова дорога, асфальтована дорога	25
10.08.07	10	рад. вих. до оз.Синевір – с.Келичин	По асфальтованій дорозі, мікроавтобусом	—
11.08.07	11	дньовка	—	—
12.08.07	12	дньовка	—	—
13.08.07	13	с.Келичин – м.Вінниця	автобус	—

ГРАФІК ПЕРЕПАДУ ВИСОТ

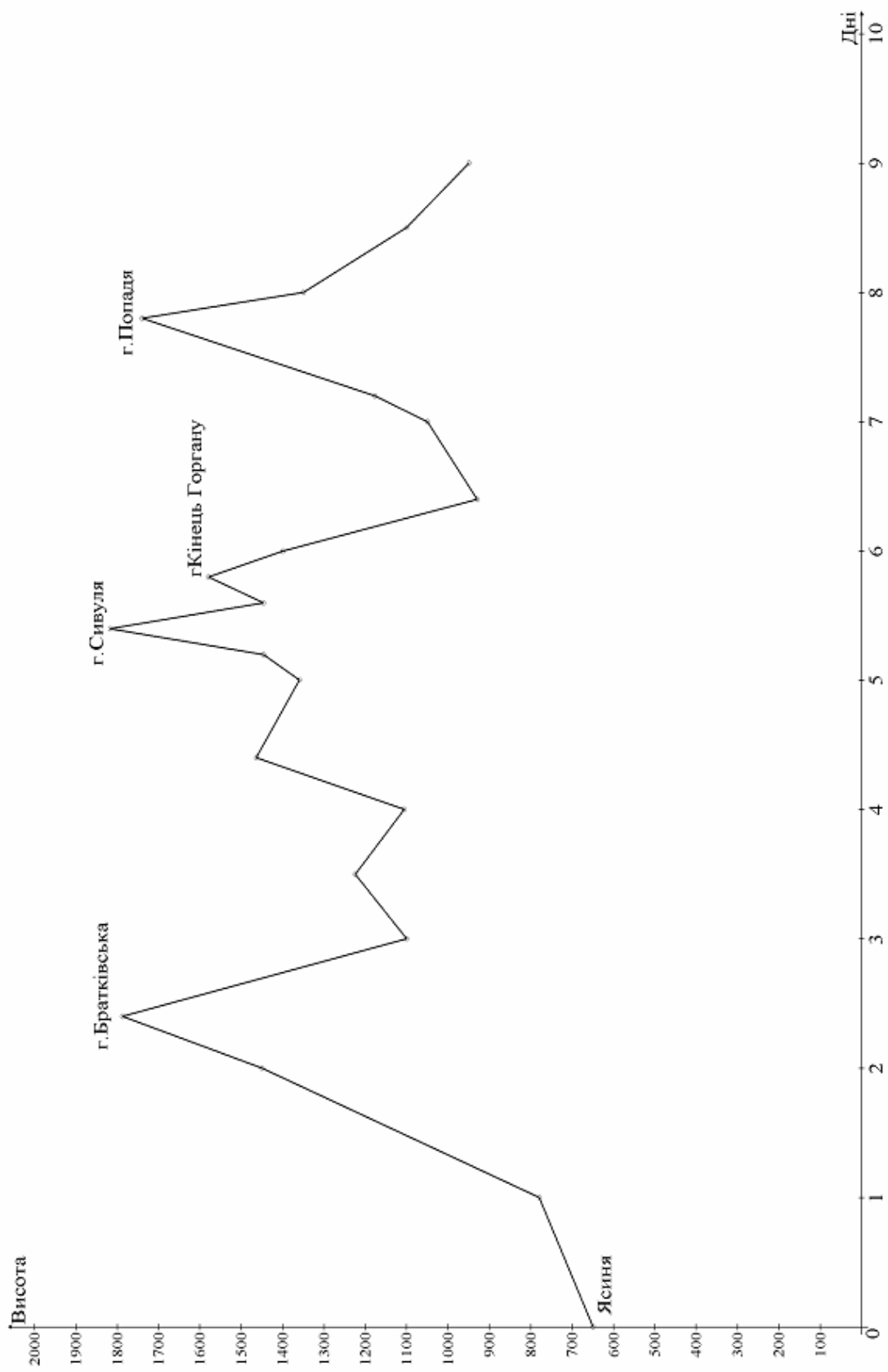

Рисунок 1 – Графік перепаду висот

ДАНІ ПРО РАЙОН ПОХОДУ

На заході нашої мальовничої України знаходиться один із багатьох краєвидів - Карпати. Із північно-східної частини від Водороздільного хребта Карпат знаходяться держави Словачія та Польща, а також Львівська область. На заході - Закарпатська область, в центрі та на сході - Івано-Франківська, та на південному заході - Чернівецька область та Румунія. Найвища вершина на Україні - гора Говерла- 2061м..

Багата та різноманітна природа краю. Похилі схили Карпат покриті переважно буковими та хвойними лісами. Вище цих лісів, на висоті 1500-2000м. над рівнем моря знаходяться полонини - високогірні альпійські та субальпійські поля на котрих в теплу пору року місцеві мешканці випасають худобу.

На самих високих скелистих схилах гір можна зустріти занесену до Червоної Книги дуже рідкісну квітку – ЕДЕЛЬВЕЙС, котру місцеві мешканці називають „шовковою косицею“.

В лісах водяться олені, косулі, кабани, ведмеді, лисиці, зайці, рисі, борсуки. На заболочених місцевостях та водоймах - лисухи, кулики, крякви, гирки, чорний та білий аїсти, чаплі. В лісах зустрічаються фазани, глухарі, тетерева, рябчики, сіра куропатка. В річках та озерах живуть річкова та радужна форель, харіус, короп, окунь, щука.

Надра Карпат багаті різними корисними копалинами: природний газ, залізна руда, буре вугілля, руди кольорових металів, бентонітова глина, високоякісні коаліни, кам'яна сіль. Тут є значні запаси будівельних матеріалів: мармур, андезит, базальт, туфа, реоліт, вапняки та пісчаники. З під землі витікає велика різноманітність мінеральних джерел - соляномістких, сірчаномістких, йодомістких, залізомістких, вуглекисломістких та інших.

Населення нараховує приблизно 1203 тис. чоловік. Основним та корінним населенням являються українці - близько 77%. Проживають також венгри, росіяни, румуни, словаки та інші раси - близько 30%.

Знайдені археологічні сліди перебування людини на території Карпат відносяться до періоду раннього палеоліту (приблизно 500 тис. р. до Р.Х.). В перші століття нашої ери сюди під натиском римлян із долин Сіріта та Прута переселились карпи - одне із фракійських племен. На думку багатьох дослідників від імені цього племені і отримали свою назву гори - Карпати.

Карпи були безпосередніми попередниками відомих по літописам східно - слов'янських племен білих хорватів, значна частина котрих уже в IX ст. входили до складу Давньоруської держави.

ТУРИСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Багаточисельні історичні та архітектурні пам'ятки, краса лісистих гір та альпійських полонин, географічне положення та добрі транспортні маршрути приваблюють в Карпати мандрівників зі всіх кінців СНГ та ближнього й дальнього зарубіжжя.

Тут створена широка мережа закладів туризму: побудовано багато туристичних баз, стоянок. Розроблено різні маршрути: автомобільні, велосипедні, пішохідні, лижні, автобусних походів та екскурсій.

Більш детальні дані про ці маршрути є в різних путівниках, котрі вийшли найближчим часом. Знайомство з Карпатами можна здійснити за допомогою туристичних організацій чи самостійно. В першому випадку: туристи подорожують по маршрутах розроблених туристичною організацією в супроводі досвідчених екскурсоводів та інструкторів. В другому випадку – маршрут вибирається на власний погляд з урахуванням інтересів, часу та вибраного засобу пересування.

Іще декілька настановчих слів. В заміну нових знань та вражень від туриста вимагається лиш одне: бережно відноситись до оточуючої його природи та історичних пам'яток.

Загальні вимоги до відвідування Карпатського державного заповідника: знаходитись в заповіднику можна лише з відома та дозволу дирекції. Для цього в Карпатах створена ціла система контрольно-рятувальних служб та лісних кордонів.

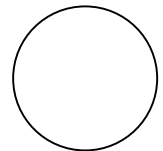
Істинний турист не тільки не дозволить собі плюндрувати написами пам'ятки давнини чи природи, але і рішуче не дозволяє бездумним вчинкам інших порушувати гармонію оточуючого його світу. Це не тільки турботливе та любляче відношення до первозданної краси природи, це ще і турбота про майбутні покоління, прагнення залишити і зберегти їм те, що дорого було

нашим попередникам, дорого нам. Наша загальна задача – донести до майбутніх поколінь скарби первісної краси та людської геніальності.

ОТЖЕ, В ДОРОГУ! ЗАПРОШУЄМО ВАС В КАРПАТИ.

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС МАРШРУТУ

Умовні позначення

Ясно –

Дощ –

Хмарно –

Пасмурно –

t° - температура повітря

ПнС – напрям вітру

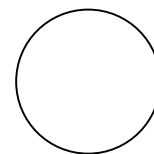
Рух групи –

Напрям течії –

Позначення об'єкту –

ПЕРШИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

1 серпня 2007

$t^{\circ} +17^{\circ}\text{C}$

Маршрут: м.Вінниця – м.Ясиня–

с.Чорна Тиса – р.Чорна Тиса.

Час руху: 17:10 – 20:00

Ходовий час: 2 год. 20 хв.

Кілометраж: 20 км.

Збір групи відбувся 1 серпня 2007р. о 6:30 біля пам'ятника Бевзу, що навпроти краєзнавчого музею міста Вінниці. Група складалася з 49 чоловік, із них 12 чоловік рухалося під керівництвом Черненка Андрія Анатолійовича по маршруту другої категорії складності. Решта групи рухалася під керівництвами: Іванова (17/1 п), Байлеми (18/1 п) і Гуральника (19/1 п).

О 7:30 ми сіли у автобус і вирушили до м. Яремча Івано-Франківської області(фото 1.1). В місто Яремча ми прибули о 15:00. Наша група висадилась на залізничному вокзалі цього міста. Інші групи поїхали далі до старту свого маршруту. Основна частина залишилася біля вокзалу, а двоє членів групи вирушило на пошуки мікроавтобуса, щоб дістатися до селища Ясиня Закарпатської області. Через хвилину 40 вони повернулися на мікроавтобусі. Завантажившись, ми поїхали до автовокзалу станції Ясиня. Приїхавши до селища, керівник і заступник одразу вирушили до рятувальників ставати на облік. Аварійно-рятувальний пункт знаходиться на турбазі “Едельвейс”, яка розміщена у центрі міста по вул. Набережна 1, на злитті рік Лазецина і Чорна Тиса. Решта групи поповнювала запаси свіжого хліба. Після реєстрації у рятувальників заступник керівника пішов у відділення Укртелекому і відправив телеграму у МКК про початок маршруту.

О 17:10 вийшли на маршрут. Йдемо по тротуару поселення Ясиня. Після одного переходу 5 км за 1 годину зупинилися на привал, на 10 хв., у с. Чорна Тиса(фото 1.2). Ще один перехід в 1 год. по с. Чорна Тиса і ми вийшли на кордон заповідника і зупинились на привал(фото 1.3). Тут до нас підійшов вартовий заповідника і зареєстрував нас у якийсь не зрозумілий журнал. Пройшовши ще 20 хв. ми зупинилися на ночівлю(фото 1.4).

Відбій відбувся о 23.00

Підсумок дня: день був важким.

По перше – всі втомлені від переїзду.

По друге – сьогодні більша частина дороги була по асфальтованій дорозі і по населеним пунктам, на щастя ніхто не натер ноги.

Фото 1.1– Рух автобусом до м. Яремча

Фото 1.2 – Рух по с. Чорна Тиса

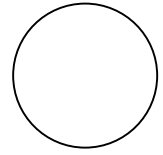
Фото 1.3 – Кордон заповідника

Фото 1.4 – Перша ночівля

ДРУГИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

2 серпня 2007

$t^{\circ} +19^{\circ}\text{C}$

Маршрут: гуртожиток
лісорубів – ур. Левковець.

Час руху: 10:00 – 19:30

Ходовий час: 7 год. 30 хв.

Кілометраж: 22 км.

Загальний підйом відбувся о 8:00, збір табору(фото 2.1), сніданок.

В 10:00 почали рух. Пройшли два переходи по 50 хв., і зупинилися біля гуртожитку Ясінянського лісництва(фото 2.4). Шлях проходив по живописних лісних масивах. На зустріч нам йшла привітна група студентів-біологів з Києва. Часто по дерев'яних містках ми переходили річку Чорна Тиса (фото 2.2) або її притоки. Вдоль нашого шляху зустрічаються джерельця, прекрасно оформлені місцевими майстрами(фото 2.3).

Поласувавши малиною на привалі, ми рушили далі. Через 300м ходу розвилка доріг, ми йдемо праворуч через місток. І ще через 200м –ліворуч, а дорога вправо-вверх веде до бази Ясінянського лісництва (фото 2.5).

Пройшовши 30хв., ми підійшли до розвилки доріг, праворуч – “урочище Левковець”, а прямо на перевал Околе(фото 2.6). Зараз на цьому місці велика вирубка. Пообідавши на розвилці(фото 2.7), об 15:00 вирушили праворуч.

Ця лісна дорога піднімається вгору під кутом 10° , місцями підйоми досягають 25° . Часто приходиться бродити по не великих річках (фото 2.8), які своїм потоком пересікають наш шлях. Підійшовши до місця де дорога повертає вліво і круто починає підйом серпантинном (фото2.9) ми зупинились на привал. Через 10хв. ми продовжили рух. Пройшли хвилин 20 і зупинились на привал, який тривав 5 хвилин (фото 2.10). Привал попросили члени групи

в зв'язку з крутим підйомом, який дуже виснажив силу. Через 10 хвилин важкого підйому ми вийшли до кошар (фото 2.11). В даний момент на кошарах худоби не було. Тут ми і вирішили заночувати (фото 2.12).

Приготовивши вечерю, до нас підійшли два туристи з Ужгорода, які рухалися з г. Братківська, і попросили стати на ночівлю біля нас. Звісно ми їм дозволили і пригостили чаєм. Випивши разом чаю, сиділи біля багаття та співали пісні під гітару.

Відбій о 23:00.

Підсумок дня: день був нелегким, фізично важким, але не зважаючи на це, він приніс багато позитивних емоцій.

Фото 2.1 – Збір табору

Фото 2.2 – Міст через р. Чорна Тиса

Фото 2.3 – Джерело вздовж дороги

Фото 2.4 – Гуртожиток Ясинянського лісництва

Фото 2.5 – Праворуч до бази Ясинського лісництва

Фото 2.6 – Показник “урочище Левковець”

Фото 2.7 – Геннадій готує нам обід

Фото 2.8 – Штурмуємо у брід річку

Фото 2.9 – Початок серпантину

Фото 2.10 – І ось довгоочікуваний привал

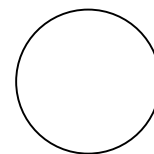
Фото 2.11 – Нарешті ми на кошарах

Фото 2.12 – Табір на фоні Свидовецького хребта

ТРЕТІЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

3 серпня 2007

$t^{\circ} +19^{\circ}\text{C}$

Маршрут: г. Братківська –
г.Дурня.

Час руху: 11:00 – 20:20

Ходовий час: 7 год.

Кілометраж: 23 км.

Загальний підйом в 8:00, збір табору, сніданок.

В 11:00 почали хід. Азимут руху становить 10° в напрямку на північ. Наш шлях проходить по луговій рослинності і по лісу буз стежок і доріг, постійно набираючи висоту. Ліс закінчився і почався стланник (фото 3.1). Через час мук в стланнику ми вийшли на водороздільний хребет – старий польсько-чехословатський кордон, до прикордонного стовпчика 42/5 (фото 3.2), між вершинами гір Братківська та Руська.

Звідси ми беремо курс на захід по кордону, орієнтуємося по прикордонним стовпчикам. По добре витоптаній стежці, з не великими перепадами висот і місцями долаючи не високий стланник. В 13:30 ми вийшли на вершину г. Братківська (1788м) (фото 3.3). Там у турі ми знайшли записку групи туристів Глибоцького ЦТКЕУМ під керівництвом Щура Р.В.. В 14:15 хід, продовжуємо йти по водороздільному хребту (фото 3.4), траверсуємо г. Гропа, під якою стаємо на обід об 15:00 (фото 3.5).

В 15:30, пообідавши, продовжуємо рух по траверсу хребта і виходимо до прикордонного стовпчика 47/4. Йдемо дали по хребту і о 16:30 виходимо на вершину г. Дурня (1704м), стовпчик №49(фото 3.6). Тут ми не знайшли ніякої записки.

В 17:20 йдемо далі по кордону. Від г. Дурня на спуску прийшлося долати доволі густий стланник (фото 3.7), який забирає дуже багато часу і сил. Спустившись на 250м нижче, стланник змінився на ліс із смерек. В 19:30 підійшли до стовпчика №52. Після 10хв. привалу спускаємося круто-вниз(фото 3.8), спуск важкий, часто шлях перегороджують повалені дерева.

В 20:20 , біля стовпчика 52/11, зупинилися на ночівлю(фото 3.9). Місце прекрасне, рівна площадка, багато дров (повалених дерев), але з водою трошки проблема. Вода знаходиться зліва від стовпчика на відстані приблизно 500м.

Відбій в 23:00.

Підсумок дня: день був не легким, було багато важких ділянок, а особливо ділянок з стланником. Не зважаючи на це група задоволена цим днем так як була чудова погода і перші вершини з яких було видно прекрасні пейзажі.

Фото 3.1 – Підйом по бездоріжжю

Фото 3.2 – Прикордонний стовпчик 42/5

Фото 3.3 – Групове фото на вершині г.Братківська

Фото 3.4 – Гірська стежка по водороздільному хребту

Фото 3.5 – Після обідній відпочинок

Фото 3.6 – Групове фото на вершині г.Дурня

Фото 3.7 – Стланник на спуску з г.Дурня

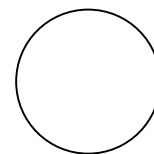
Фото 3.8 – Крутий спуск від стовпчика №52

Фото 3.9 – Табір біля стовпчика 52/11

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

4 серпня 2007

$t^{\circ} +10^{\circ}\text{C}$

Маршрут: г.Пантир –
пер.Легіонів.

Час руху: 10:00 – 14:40

Ходовий час: 3 год.

Кілометраж: 10 км.

Загальний підйом в 7:00, збір табору, сніданок.

О 10:00 вийшли на маршрут, і продовжили рух по старому кордону в напрямку зростання нумерації. Йшли без привалів, тому що йшов сильний дощ. В 11:25 вийшли на г. Пантир (1213,3м) (фото 4.1), де здійснюється зміна нумерації прикордонних стовпчиків. Замість стовпчика №56 стоїть стовпчик №1. Сфотографувалися і одразу пішли далі.

Під час руху по кордону необхідно добре слідкувати за напрямом наступного стовпчика, адже на цій ділянці маршруту можна трохи по блукати. Особливо потрібно бути уважним на стовпчику №3, тому що стежка йде прямо, а кордон повертає ліворуч. На цьому місці багато чагарників, через які не видно стежку яка веде вздовж кордону. Тут ми мали необачність загубитись, де згаяли багато часу. На шляху часто зустрічалися вітровали (фото 4.2).

В 14:40 ми спустились на перевал Легіонів (1106м) (фото 4.3). Там під хрестом ми знайшли записку трьох груп туристів спортивно-туристського клубу “МАРС” фізико-математичної гімназії №17 м. Вінниці у складі 37 чоловік.

Так як йшов дощ, а попереду був крутий підйом, то ми вирішили заночувати на перевалі. З нами також стояли два поляка і один киянин (фото 4.4).

Відбій о 23:00.

Підсумок дня: із-за поганої погоди и мокрих речей настрій групи сильно впав, але завдяки довгому відпочинку настрій відновився.

Фото 4.1 – Група на г.Пантир

Фото 4.2 – Долаємо вітровал

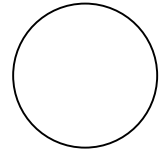
Фото 4.3 – Табір на перевалі Легіонів

Фото 4.4 – Керівник і заступник з двома поляками і киянином

П'ЯТИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

5 серпня 2007

$t^{\circ} +14^{\circ}\text{C}$

Маршрут: хр. Тавпіширка

Час руху: 14:15 – 20:30

Ходовий час: 5 год.

Кілометраж: 12 км.

Підйом відбувся о 10:00. Дощ вже закінчився але навколо нас було кільце з хмар. Група вирішили рано не виходити, а просушити свої речі (фото 5.1).

Рух почали о 14:15. Маршрут пролягав далі по старому кордону (фото 5.2) і часом зустрічався вітровал. Під час руху зустрічалися круті підйоми, на яких необхідно було собі допомагати руками для руху далі. О 16:05 ми вийшли на хребет Тавпіширка, стовпчик №10 (фото 5.3). Тут ми і вирішили пообідати. З нами разом обідала якась незрозуміла група. Звідки вони ми так і не дізнались, але дізнались що їхній маршрут на сьогодні пролягає на перевал Легіонів.

В 16:55 продовжили рух. Дорога не важка, але часом зустрічалися вітровали (фото 5.4). В 18:45 ми дійшли до стовпчика №15, де було болото, що ускладнило шлях.

О 20:30 біля стовпчика №17/6 ми зупинилися на ночівлю. Місце не дуже добре, тому що по воду треба йти далеко і круто вниз.

Відбій відбувся о 23:00.

Підсумок дня: маршрут дня досить легкий, добре виражена стежка, на якій загубитись майже не можливо. Круті підйоми на початку шляху добре виснажили групу, але відпочинок під час обіду повернув нам втрачені сили.

Фото 5.1 – Збираємо табір

Фото 5.2 – Стовпчик №9 старого кордону

Фото 5.3 – Стовпчик №10 – хр.Тавпіширка

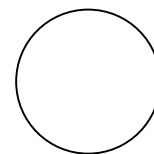
Фото 5.4 – Долаємо вітровал

Фото 5.4 – Табір неподалік стовпчика №17/6

ШОСТИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

6 серпня 2007

$t^{\circ} +21^{\circ}\text{C}$

Маршрут: ур. Пекло – рад. вих.
на г.Сивуля – г. Кінець Горгану.

Час руху: 10:30 – 19:40

Ходовий час: 7 год. 10 хв.

Кілометраж: 20 км.

Загальний підйом відбувся о 8:00, сніданок, збір табору.

О 10:30 розпочали хід далі по старому кордону (фото 6.1). В 12:00 ми підійшли на полонину під г.Сивуля. Там ми зустріли знову наших знайомих двох поляків і одного киянина (фото 6.2). Вони також збиралися іти на вершину, і ми запропонували їм іти з нами.

Кинувши жереб, ми вирішили хто залишиться з речами, і о 12:30 ми разом з нашими знайомими вирушили на вершину. В 13:15 ми здійснили сходження на вершину гори Сивуля (1818м). На вершині ми знайшли якусь незрозумілу записку. Через декілька хвилин на нас найшла хмара. Написавши записку (фото 6.3) і сфотографувавшись (фото 6.4), о 14:15 почали спуск.

В 14:50 ми повернулись до своїх речей (фото 6.5), де на нас чекав чай з консервами та салом. О 16:10 на ситий шлунок ми вирушили далі по старому кордону (фото 6.6) у напрямку гори Кінець Горгану. Пройшовши два переходи, ми підійшли до сланику (фото 6.7), дорога по якому супроводжувалася кущами чорниці. І о 18:35 ми підійшли до стовпчика №23 – г.Кінець Горгану (1580м). На вершині ми зробили групове фото (фото 6.8), і вирушили далі по старому кордону. І о 19:40 ми вийшли на стовпчик №25, де і поставили табір (фото 6.9).

Відбій відбувся о 23:00.

Підсумок дня: день був важким, з великим перепадом висот, що заставило нас добре попотіти. Але не зважаючи на це, група йшла добре від великої кількості вражень.

Фото 6.1 – Стовпчик №17/11 старого кордону

Фото 6.2 – На полонині Рущина з нашими знайомими

Фото 6.3 – Пишемо записку

Фото 6.4 – Групове фото на вершині г.Сивуля

Фото 6.5 – Відпочинок після сходження

Фото 6.6 – Стовпчик №20 старого кордону

Фото 6.7 – Йдемо по сланнику

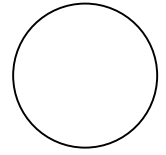
Фото 6.8 – Групове фото на вершині г.Кінець Горгану

Фото 6.9 – Табір на стовпчику №25

СЬОМИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

7 серпня 2007

$t^{\circ} +18^{\circ}\text{C}$

Маршрут: р.В.Шавник –
р.Ростока.

Час руху: 10:10 – 19:00

Ходовий час: 7 год.

Кілометраж: 20 км.

Загальний підйом о 7:00, збір табору, сніданок.

О 10:10 вийшли на маршрут, який пролягав вниз по напрямку річки Великий Шавник. Через 25 хвилин ми підійшли до великої вирубки (фото 7.1), по якій ускладнився рух. Об 11:05 ми побачили трактор (фото 7.2), який їхав проти течії річки і розчищав її для вивозу лісу. В 12:00 ми підійшли до старого двоповерхового будинку лісорубів (фото 7.3), де зробили собі десятихвилинний привал. Тут раніше розпочиналась лінія вузькоколійки. О 12:45 ми підійшли до магістрального газопроводу (фото 7.4), і через декілька хвилин підійшли до злиття рік Великий Шавник та Лімниці.

Далі наш шлях продовжувався проти течії руху р.Лімниці. Часто приходилося долати річку в брід (фото 7.5), а деколи навіть йшли по ній. О 13:55 пройшли повз масове завантаження лісу (фото 7.6), із за чого річка до цього місця була дуже взмудена. В 15:00 ми зупинилися на обід (фото 7.7) біля маленького джерела. Обід тривав 1 год 20хв. Пройшовши два переходи ми підійшли до будинків лісорубів (фото 7.8).

О 18:00 ми підійшли до повороту на перевал Руський (фото 7.9), і після привалу ми рушили проти течії лівої притоки річки Лімниці. В 19:00 підійшли до початку підйому на перевал Руський, а саме до просіки газопроводу. Зайшовши у ліс ми зупинились на ночівлю (фото 7.10).

Відбій відбувся о 23:00.

Підсумок дня: день фізично не був важким, але часті броди по холодній воді послаблювали моральний дух. Також погіршували настрій великі вирубки лісу, які зустрічалися нам на шляху.

Фото 7.1 – Вирубка на нашому шляху

Фото 7.2 – Лісоруби розчищають собі дорогу

Фото 7.3 – Закинутий будинок лісорубів

Фото 7.4 – Труба газопроводу нависає над річкою

Фото 7.5 – Долаємо в брід річку Лімницю

Фото 7.6 – Завантаження лісу

Фото 7.7 – Всі в очікуванні чаю

Фото 7.8 – Гуртожиток лісорубів

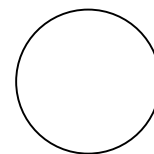
Фото 7.9 – Привал на повороті від р.Лімниця

Фото 7.10 – Чергові готують вечерю

ВОСЬМИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

8 серпня 2007

$t^{\circ} +15^{\circ}\text{C}$

Маршрут: пер.Руський –
хр.Дарів – г.Попадя.

Час руху: 13:50 – 20:30

Ходовий час: 5 год.

Кілометраж: 20 км.

Загальний підйом о 10:00, тому що зранку йшов дощ і ми вагалися, чи вийдемо на вершину, чи ні. Збір табору, сніданок.

О 13:50 вийшли на маршрут, йдемо вверх по газопровідній вирубці (фото 8.1), по стежці зліва. Через 15 хвилин вийшли на старий кордон, Водороздільний хребет, стовпчик №53/6. Продовжуємо іти по газопровідній вирубці, і через пару хвилин спустились на перевал Руський (1204м) (фото 8.2). Раніше тут стояв прикордонний стовпчик №57, але під час масової вирубки він десь безслідно зник. З перевалу продовжуємо рух в північному напрямку по стежці, орієнтуємося по стовпчикам.

Через 50 хвилин ми підійшли до стовпчика №59, де зробили десяти хвилинний привал (фото 8.3). А ще через один перехід ми підійшли до малинника, на якому під час підйому по схилу вдавалося ласувати малиною.

В 15:55 ми підійшли на стовпчик №62/11 де зробили привал на обід. Це місце нам дуже знайоме, адже інколи ми тут стаємо на ночівлю. Але тут є незручності з питною водою, необхідно йти по крутому схилу біля 200м.

Пообідавши ми продовжили рух далі по кордону, і о 16:55 ми підійшли до стовпчика №63/6, де повертаємо ліворуч, сходячи зі старого кордону. Стежка траверсує схил, але при цьому набирає висоту. Вздовж шляху зустрічаємо повалені дерева, проходимо кам'янистими стежками (фото 8.4) і

входимо в стланник. Тут необхідно йти по стежці вправо. В 17:45 виходимо знову на кордон і зупиняємося на привал, вліво від нас г.Попаддя, вправо красива вершина повністю у стланнику (фото 8.5).

В 18:30 вийшли на вершину г.Попаддя (1740м). Тут також здійснюється заміна нумерації стовпчиків старого кордону, тому замість №66 стовпчика стоїть стовпчик №1. На вершині ми знайшли записку трьох груп туристів спортивно-туристського клубу “МАРС” фізико-математичної гімназії №17 м. Вінниці у складі 37 чоловік. Зробивши групове фото (фото 8.6), о 19:00 почали крутий спуск далі по кордону (фото 8.7).

Через 25 хвилин ходу ми спустились до стланника. Стежка у стланнику добре помітна. І вже о 20:30 ми підійшли до стовпчика №2/4, де зупинилися на ночівлю (фото 8.8). Вода знаходиться вправо через 200 метрів.

Відбій о 23:00.

Підсумок дня: день пройшов в дуже швидкому темпі, тому що нам необхідно було надолужити час втрачений зранку.

Фото 8.1 – Підйом по газопровідній вирубці

Фото 8.2 – Привал групи на пер.Руський

Фото 8.3 – Привал групи на стовпчику №59

Фото 8.4 – Кам'янисті стежки на траверсі схилу

Фото 8.5 – Вправо від нас, красива вершина повністю у стланнику

Фото 8.6 – Групове фото на вершині г.Попада

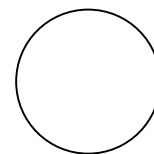
Фото 8.7 – Крутий спуск з вершини

Фото 8.8 – Ночівля біля стовпчика №2/4

ДЕВ'ЯТИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

9 серпня 2007

$t^{\circ} +17^{\circ}\text{C}$

Маршрут: г.Верх Чорної Ріки –
ст.№15 – р.Ростока – р.Теребля.

Час руху: 10:30 – 18:20

Ходовий час: 6 год.

Кілометраж: 25 км.

Загальний підйом відбувся о 8:00, збір табору, сніданок.

Хід розпочали о 10:30. Йдемо далі вздовж кордону, орієнтуємося по стовпчиках. Через 40 хвилин ми вийшла на вершину г.Верх Чорної Ріки (1269м), але пробігли швидко цю вершину навіть не зупиняючись. А вже через 15 хвилин ходу ми підійшли до стовпчика №6, де зупинились на привал (фото 9.1). Привал тривав 10 хвилин.

Через пів години руху ми увійшли у великий малинник, в якому ми зупинилися на позачерговий привал, який тривав 30 хвилин. Поласувавши малиною, ми рушили далі (фото 9.2).

Через два переходи, ми о 14:40 зупинилися на обід (фото 9.3), на галявині біля стовпчика №15. Обід тривав 40 хвилин. Під час обіду ми спостерігали, як йшов дощ над селом Синевірська Поляна. На щастя дощ не дійшов до нас, і коли ми спустились донизу, то дощ вже скінчився.

Після обіду ми звертаємо з хребта наліво вниз і почали рух по річці Ростока (фото 9.4). І вже через 20 хвилин ходу ми підійшли до старого туристського приюту (фото 9.5). З цього моменту починається добре вкатана ґрунтова дорога вздовж річки.

Пройшовши ще два переходи, по ґрунтовій дорозі, ми підійшли до місця, де р.Ростока впадає в р.Теребля (фото 9.6). З цього моменту розпочинається

асфальтована дорога. Ліворуч до с.Синевірська Поляна, а праворуч до оз.Синевір. Після привалу ми пішли праворуч, і вже через 40 хвилин підійшли до початку підйому на озеро Синевір, де і зупинились на ночівлю (фото 9.7).

Відбій відбувся 23:00.

Підсумок дня: взагалі день був не важким, група йшла досить швидко, так як ми наближались до цивілізації і це були останні кілометри маршруту, то саме звідси й виник високий настрій групи.

Фото 9.1 – Привал біля стовпчика №6

Фото 9.2 – Рухаємося по хребту

Фото 9.3 – Обід поблизу стовпчика №15

Фото 9.4 – Рухаємося вздовж р.Ростока

Фото 9.5 – Старий туристичний приют на р.Ростока

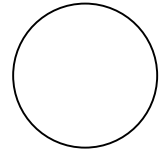
Фото 9.6 – Привал на злитті рік

Фото 9.7 – Ночівля перед підйомом на озеро Синевір

ДЕСЯТИЙ ДЕНЬ ШЛЯХУ

10 серпня 2007

$t^{\circ} +17^{\circ}\text{C}$

Маршрут: рад. вих. до
оз.Синевір – с.Келичин.

Час руху:

Ходовій час:

Кілометраж:

Підйом відбувся о 10:00. Поснідавши почали неквапливо збирати табір.

О 12:00 половина групи пішла до озера Синевір, а інша половина в цей час ласувала місцеві страви у колибі. Через 2 години перша половина групи повернулась з озера і пішла також ласувати місцеві страви. А друга половина на ситий шлунок також рушила до озера.

О 17:00 за нами приїхав мікроавтобус. Ми завантажилися у нього і поїхали до с. Келичин. Тут ми з'єдналися з нашою великою групою, з якою ми їхали з Вінниці.

На цьому місці ми простояли ще два дні. Цей час ми проводили різноманітно. Дехто ходив на хр. Боржава, а дехто їздив до водоспаду Шипіт. Також на цьому місці всі ласували мінеральною водою. А хто не лінився, то ходив у ліс смакувати ягодами.

Основною подією було те, що ми провели посвяту у туристи тих, хто був вперше у катигорійному поході.

УТОТОЖНЕННЯ, ВИСНОВКИ, РЕКОМЕНДАЦІЇ ПРО ВИКОНАНУ РОБОТУ НА МАРШРУТІ

В цілому, цілі які були поставлені перед групою виконані. Було відзнято величезну кількість фотографій. Маршрут пройдено згідно запланованого заздалегідь. Але декілька раз довелося змінювати місце ночівель, через погані погодні умови.

Загалом група сприйняла похід позитивно. Всім учасникам дуже сподобалось, так як вони використали можливість загартувати свої фізичні та моральні якості.

Цей похід залишив яскраві спогади у нашої туристичної групи.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ПРО ПОКРАЩЕННЯ МАРШРУТУ

Маршрут був спланований вдало. Але необхідно продумати кращу дорогу для спуску до р. Лімниця. Тому що стежка вздовж р. Великий Шавник зруйнована масовою вивозкою лісу. Також потрібно брати до уваги зазначені вище місця вітровалів, адже із-за них можна згаяти велику кількість часу.

**Надіємось на якнайшвидшу зустріч у
горах!!!**